

Jasper Hageenaar**Op zoek naar perfectie**

Gewaardeerd, geprezen en ingetogen. Jasper Hageenaar (35) laat meesterschap zien met weergaloze schilderijen die keer op keer bekroond zijn. Zijn werk ziet er intens en doorleefd uit en dat klopt met het proces dat eraan voorafgaat: hij knutselt vaak met grote precisie een driedimensionale schets in elkaar om dat ontwerp vervolgens te schilderen. 'Hierdoor benadruk ik dat het niet om de realiteit gaat maar om fictie. Bovendien kan ik zo de exacte schaduw bepalen en in beeld te krijgen, zodat het resultaat de perfectie heeft die hoort bij modelbouw en bij de sfeer die ik zoek. Soms ben ik wekenlang met dat ontwerp bezig en is het schilderij daarna in een dag klaar.' Zijn beroemde palmbomen zijn dus verbeeldingen van zijn papiermaché-model. Ook plaatst hij zijn modellen (soms miniatuurfiguren) in vitrines, om die dan weer na te schilderen in een dramatische museale sfeer. Zijn nieuwste werk, vanaf deze maand te zien, is betrekkelijk klein van formaat en ook gunstig geprijsd.

Wapenfeiten: Gestudeerd aan Academie voor Beeldende Vorming Tilburg, Rijksakademie, diverse solo's in Nederland. Winnaar Koninklijke prijs voor Vrije Schilderkunst 2012. Tot 2 februari met een solo-expo te zien bij Galerie Jeanine Hofland Contemporary Amsterdam. www.jasperhageenaar.nl

Sterren van het doek

Ondanks het kille kunstklimaat drijven er in ons land nog steeds talenten naar boven. Wij stellen je voor: de 10 getalenteerde kunstenaars die het volgens ons dit jaar gaan maken.

TEKST MARIËLLE OSTÉ FOTOGRAFIE MANON VAN DER ZWAAL

VISAGIE: KIM VERHAGEN

Charlotte Schleiffert
Zinnenprikkelend

Charlotte Schleiffert (45) klom stap voor stap op de kunstladder, en nu is ze klaar voor een internationale doorbraak. Haar werk knalt op je netvlies: letterlijk groots (ontzagwekkende afmetingen), meeslepend, rauw, zinnelijk - op het wellustige af. Ze experimenteert uitbundig met zilverpapier en glansfolie en balanceert knap op de rand van overdrijving. Want onder al dat prachtige beeldende geweld ligt een gelaagde thematiek over mensen en macht. Ze komt net terug van een residency in Parijs en studeert binnenkort een periode in Indonesië; ook verblijft ze vaak in China. Expansiedrift dus. 'Ontzettend belangrijk voor mijn ontwikkeling, om mijn visie op mensen en kunst te scherpen en me te verdiepen in het buitenland.'

Wapenfeiten: Gestudeerd aan de Akademie Sint Joost in Den Bosch en aan Ateliers '63. Solo's in binnen- en buitenland, onder meer in de VS, België, Duitsland, Italië en China. In maart: solo-expo in Antwerpen bij Annie Gentils Gallery. Ook: deelname aan 'Gratis is het woord niet', een reizende expositie naar aanleiding van een gedicht van Arnon Grunberg; exposities in Rusland. www.charlotteschleiffert.com

Sarah van Sonsbeeck Regen in het museum

Ooit bedacht dat het stormt of keihard regent in het museum? Dat er mist hangt of dat de zon er schijnt? Het bestaat echt en het concept is van Sarah van Sonsbeeck (36), die als architect en kunstenaar afstudeerde. Haar werk 'Informational Weather' in het Van Abbe Museum in Eindhoven verbindt politiek met "weericonen". 'Ik geef elke partij een weerelement mee, dat verandert naarmate de invloed van de partij stijgt of daalt. Soms heb je polderweer, zoals in de politiek ook standpunten worden uitgepolderd. Dat is dan grijsig weer. In mijn systeem is VVD verbonden met nevel, de PvdA met zon. Het actuele weerbeeld is nu dus een nevelig zonnetje. Als er een kabinet komt en valt, dan verandert dat.' Haar humeur wordt beïnvloed door het weer, door politiek, door burenoverlast, vandaar. 'Het zijn factoren in de ruimte die je als architect niet kunt beheersen. Ik wil graag dat mensen daarover nadenken.'

Wapenfeiten: Afgestudeerd aan de Rietveld Academie in Amsterdam, genomineerd voor de Rietveld Prijs, winnaar Publieksprijs Volkskrant Beeldende Kunst Prijs, winnaar eerste Theodora Niemeijer Prijs (tweejaarlijkse stimuleringsprijs voor jonge, vrouwelijke beeldend kunstenaars). Tot 14 april solo te zien in het Van Abbe Museum. www.saravansonsbeeck.com

ELEGANCE KUNST

Hugo Tieleman Ouderwets romanticus

Hij valt op zoals de broertjes Van Eyck ooit deden. Hij is dan ook echt een 'schilder-schilder', zegt hij zelf. Iemand die de ambachtelijkheid tot thema verheft. De werken van Hugo Tieleman (30) zijn schilderachtig in de klassieke betekenis: het materiaal is belangrijk. Hij gebruikt kozijnverf, spuitbussen, pasteuze olieverf en antiekverf door elkaar, en speelt met de effecten. Druipt het? Geen probleem, de natuur gaat net als verf haar eigen gang. Daarover gaat zijn werk: de strijd tussen natuur en cultuur. In donkere kleuren, melancholieke sferen en krachtige beelden laat hij zien hoe de mens ingrijpt in de natuur en sporen van verval en vernietiging achterlaat. 'Anderzijds: de natuur is oppermachtig. Ik zoek naar de esthetiek in die vergankelijkheid.' Daarmee is hij een romanticus, iemand die zich verliest in de natuur volgens de Duitse schilderkunsttraditie. 'Ik onderzoek het, en hoop dat ik mensen stil kan laten staan bij dat proces.'

Wapenfeiten: Gestudeerd aan de HKU in Utrecht. Nominatie voor Koninklijke prijs voor Vrije Schilderkunst. Groot project in Denemarken (4x4 meter painting), diverse exposities in het buitenland. Tot 24 januari solo-expo in de Haagse Livingstone Gallery. www.hugotieleman.com

Hanan Klei Beeldende poëzie

Spannende portretten zijn het, waarop je vreemd genoeg nauwelijks gelaatsuitdrukkingen aantreft. De beelden trekken je mee in de mist, richting onbekende toekomst. Of is het een onbekende cultuur? Hanan Klei (26) houdt in elk geval van poëzie: ze schreef een hoop gedichten. Inmiddels zijn dat songteksten geworden, die ze gebruikt voor haar 'Chickewally's Fanfare', het duo dat ze samen met haar zus vormt. Zij basgitaar, haar zus percussie. Ze zingen over kunst en liefde, vooral op openingen van exposities. Haar schilderijen vallen op door hun beeldende kracht, zachte vormen en kleuren en een 'vage andere cultuur'. 'Ik ben half Marokkaans. Ik ben door mijn Nederlandse moeder opgevoed en heb jammer genoeg geen binding met Marokko. Soms neem ik mij voor om met mijn zus een bus te kopen en in Marokko op zoek te gaan naar onze wortels. Maar voorlopig wil ik ontzettend hard te werken en een collectie opbouwen.'

Wapenfeiten: Gestudeerd aan AKI Enschede. Eerder: winnaar Heartfund (prijs voor net afgestudeerde kunstenaars), nominatie Koninklijke Prijs voor de Vrije Schilderkunst. Vertegenwoordigde Nederland in de Jeune Creations Européenne (ECE, een Biënnale voor schilders). www.hananklei.com

Hamid Kanbouhi Clichés met koeien

Hamid Kanbouhi (35) danste vrijwel naakt voor zijn kunstwerk, huurde er nog wat 'modellen' bij, liet nonnen whiskey uitdelen als hosti, en noemde dat bij elkaar 'een performatieve installatie'. Aandacht en succes verzekerd. Clichés? Natuurlijk. 'Ik gebruik met opzet alledaagse beelden en breng ze in een kunstruimte. Dan hoop ik dat de toeschouwer niet meer weet of hij nu het kunstwerk bekijkt of er onderdeel van is.' Behalve nonnen en heel veel koeien worden de werken van Kanbouhi bevolkt door prachtige, stripachtige, gesluierde vrouwen. 'Ik heb tot mijn negentiende in Marokko gewoond. Natuurlijk heeft dat invloed. Maar ik heb absoluut geen boodschap. Ik zoek de clichés, breng ze zo zwart-wit mogelijk in beeld, en alles wat ik verder nog doe is vragen stellen zonder antwoorden te geven.'

Wapenfeiten: Gestudeerd aan Rietveld Academie in Amsterdam, daarna aan de Rijksakademie. Eerder maakte hij een cover voor Kunstbeeld magazine. Werd twee keer genomineerd voor Koninklijke prijs voor Vrije Schilderkunst, had solo's in het buitenland. Binnenkort: *residency* in Den Dolder. kanbouhi.h@gmail.com

Niels Broszat Fantasievol gepriegel

De carrière van Niels Broszat (32) gaat als een komeet. Hij heeft de ene solo na de andere, ook in het buitenland. En hij stal vele harten met zijn trotse 'bloemstillevens', die hij schilderde op originele ondergronden zoals omgekeerde gipsplaten of stoelzittingen. Inmiddels is hij gestopt met zijn bloemen, en werkt hij aan een intieme sprookjeswereld in tekeningen maar ook in kleine sculpturen. Een wereld vol draken en nimfen die hij met houtskool en krijt aanbrengt op grote 'kartons'. 'Ik heb tot mijn zesde in Duitsland gewoond en heb daar leren genieten van mythes en sprookjes. Ik wil mensen meenemen naar een oude fantasiewereld. Inmiddels richt ik me ook op de patronen van historische wandkleden en liturgische kledij. Die maken voor mij de link naar het verleden voelbaar.' Romantiek? Misschien. Gepriegel? Beslist. Maar hij pakt wel gewoon de schuurmachine om een effect in zijn olieverflagen te krijgen.

Wapenfeiten: Gestudeerd aan Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag. Driemaal genomineerd voor de Koninklijke prijs voor Vrije Schilderkunst, winnaar Bunning Brongers Prijs. Diverse solo's in buitenland, onderdeel van de Caldic-collectie. Binnenkort: diverse exposities (ook met bloemstillevens). www.nielsbroszat.com

Femmy Otten Gelaagde schoonheid

'Ik verleid met esthetiek, maar vertel een ander verhaal.' Femmy Otten (31) maakt bijzondere, fragiele reliëfs. Driedimensionale fresco's zijn het, vaak beelden van heroïsche vrouwen, die op surrealistische wijze ontspruiten aan een muur. Pure magie. Overal waar ze exposeert is ze een tijd bezig met 'opplakken en insmeren', ofwel installeren en bewerken. De figuren op de reliëfs doen denken aan de Griekse oudheid. 'Ik zoek de verbinding tussen de geschiedenis en de beelden in mijn hoofd. Ik kijk goed naar oude beelden van bijvoorbeeld Piero della Francesca. Ik ben dol op Middeleeuwse sculpturen, Russische iconen en oude mythen. Ik zoek de schoonheid van die beelden, maar ik zit op het randje. Want wat ik wil zeggen, zit juist ónder die laag van schoonheid.' Haar fresco's laten een overgave zien die typerend is voor intense liefde, heftige erotiek, geweld en oorlog. Zonder eindigheid geen liefde, zonder dood geen leven, zonder destructie geen schoonheid.

Wapenfeiten: Gestudeerd aan Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag. Daarna in Gent en aan de Rijksakademie. Solo's in Nederland, Antwerpen en Londen. Nominatie voor de Koninklijke prijs voor Vrije Schilderkunst. www.femmyotten.nl

Marko Klomp Beelden en woorden

Uitermate gevoelvol is zijn werk. Jeroen Krabbé zei over het portret dat Marko Klomp van hem schilderde: 'Ik wou dat ik dát durfde.' Dat was tijdens een uitzending van *Sterren op het Doek*, en het ging over zijn kenmerkende onscherpe, poëtische lijnvoering. Het werk van Marko Klomp (38) is dan ook 'wazig en schimmig' – wat natuurlijk een risico is als je meedoet met zo'n portrettenserie voor een massapubliek. Maar de sfeer is formidabel en uniek, en hij won glansrijk. Klomp, die behalve schilder ook dichter is: 'Ik zoek graag de grens op van de fantasie. Ik hou veel van literatuur, en zoek naar puzzelstukjes die samen maken dat je wordt geraakt. Dat kan met woorden zijn, en met beelden.' Soms lopen woorden, beelden en personages door elkaar; hij maakte bijvoorbeeld spannende en intrigerende portretten van Eline Vere. 'Ik vind bij Couperus de klassieke sfeer uit Den Haag terug, samen met het extreem gevoelige in de karakters.' Klomp exposeert geregeld en met toenemend succes.

Wapenfeiten: Gestudeerd aan Academie voor Beeldende Kunst St. Joost Breda, lidmaatschap Pulchri Studio Den Haag. Eerder: exposities in binnen- en buitenland. Nominatie Gouden Gerbera, dichtbundel *Spalken van de levenslijn*. Onlangs: winnaar portret Krabbé bij *Sterren op het Doek*. www.markoklomp.com

Annemiek Vera Drang naar verbinding

Annemiek Vera (31) maakt monumentale portretten, waarbij ze de binnenwereld van haar modellen zonder terughoudendheid angstwekkend bloot legt. Om te rillen zo indringend. En omdat ze elegant en vaardig schildert, is het werk tegelijk ook plezierig. Een wonderlijke combinatie. Thema is wat ze zelf noemt (vrij naar de dichter Hans Lodeizen) het 'innerlijk behang', dat ze 'naar buiten draagt'. De portretten refereren aan archetypen en onderzoeken mensen, hun brein, en vooral hun behoefte aan kennen en gekend worden. Ze laten zien dat mensen 'behoefstig zijn' en contact zoeken. Je kunt ze psychologisch bekijken en intuïtief begrijpen, maar de verwijzingen naar andere kunsten zijn talrijk – naar Vermeers schilderkunst, naar poëzie, muziek en oude iconografie – en daarmee krijgen ze een fraaie gelaagdheid. Haar belangrijkste ontwikkeling ligt in haar residentie in kunstenaarsverblijf Het Vijfde Seizoen op het terrein van een psychiatrische instelling in Den Dolder, waarbij ze diep in de binnenwereld van psychiatrische patiënten dook en de hand legde op oude foto's van cliënten. Wie zijn ze? Wat houdt hen bezig? 'Dat heeft zo veel indruk op me gemaakt dat ik mijn leven in tweeën verdeel: voor en na Den Dolder. Nu weet ik wat mij bezighoudt: het verlangen van mensen naar verbinding.'

Wapenfeiten: Gestudeerd aan de HKU Utrecht, jong talent kunstuitleen, diverse solo's in Amsterdam. Afgelopen twee jaar in de stal van Hot Prospects, met onlangs een grote succesvolle overzichtstentoonstelling. www.annemiekvera.com/www.hotprospects.eu